

Aija Hasinta Smit

Kastankoku

neticamais piedzīvojums

ZVAIGZNE ABC

821.174-93

Sm 570

Aija Hasinta Smit

KASTAŅKOKU NETICAMAIS PIEDZĪVOJUMS

Māksliniece **Evija Timma-Novika**

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*

Redaktore *Guna Pitkevica*

Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Korektore *Ilona Burka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6, Rīgā, LV-1010.

Red. nr. SPG-2531.

PNB Print

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Teksts, Aija Hasinta Smit, 2023

© Ilustrācijas, Evija Timma-Novika, 2023

© Literārā apdare, mākslinieciskais noformējums, izdevums, Apgāds Zvaigzne ABC, 2023

ISBN 978-9934-31-485-8

Šī grāmata pieder

Kaķis Pikucis bija slinki izlaidies savā mīļākajā vietā zem divām kastaņām. Viņš, neviena netraucēts, baudīja rāmo svētdienas rītu. Pamanījis, ka abi koki jau pamodušies, runcis izstaipījās un teica:

“Labrīt, draudziņi! Tik jauki atpūsties te, jūsu paēnā! Eh, ko gan es darīšu, kad jūsu šeit vairs nebūs?”

“Nebūs? He, he, kāpēc gan lai mūsu te vairs nebūtu?” iesaucās kastaņa, kuras saknei Pikucis bija pieglaudis galvu.

“Dzirdēju saimnieku stāstām, ka mums itin drīz būšot jauni kaimiņi,” laiskais runcis paskaidroja. “Kāds vīrs, vārdā Pēteris Lielgabals, esot nopircis šo zemes pleķīti un drīz sākšot būvēt māju. Skaidrs taču, ka tad jūs te vairs nevarēsiet palikt.”

“Tas nu gan ir negaidīts pārsteigums! Bet te jau vietas pietiktu ne tikai mājai, bet arī mums!” cerību nezaudējuši, sprieda koki.

“Nu nezinu,” domīgi novilkā Pikucis. “Saimnieki runāja, ka Lielgabalam prātā esot ierīkot arī plašu baseinu un koki tikai traucēšot, ar savu lapotni radot ēnu un netīrumus. Cik saprotu, tā cilvēka uztverē koku lapas ir kaut kas nevēlams. Kastaņas nekam nederot, augļi neesot ēdami, toties ūdeni šie koki dzerot tik daudz, ka apakšā nemaz zāle neaugot. Bet tas, ka jūsu lapas palīdz attīrīt gaisu vai ka jūs sniedzat patvērumu daudzām citām dzīvām būtnēm, viņu neinteresē.” Kaķis izstaipījās un devās savās dienas gaitās, taču koki no tikko dzirdētā sastinga, it kā silto vasaras dienu pēkšņi būtu nomainījis ass ziemas sals.

